

Κλέβω μαύρο απ' τη νύχτα
με φως το μπολιάζω.

Παράταση ζωής
στις μέρες μου δίνω

πολεμώντας

το μαύρο αίμα το δανεικό
και το θυμό τον ανοίκειο και ξένο.

Οι άνδρες μέρες
μου γυρίζουν την πλάτη.

Θημωνιές στου χρόνου τ'αλώνι
στοιβάζονται -θυσία -
στην εναγώνια πυρά
του μέλλοντός τους

με την κρυφή ελπίδα
μιας ξαφνικής βροχής.

Κάποιες καχύποπτες
μ'αμφισβητούν.
Μάγος μαθητευόμενος
στα μάτια τους φαντάζω.

Με ένα ουράνιο τόξο
μοναχά συμβιβάζονται
στα χρώματα του να βαφτούν.

Οι υπόλοιπες ήσυχες
μπροστά μου στοιχίζονται.

Ανάμεσα στο χθες
στο αύριο λικνίζονται.

Με χαρτί και μολύβι
λογαριάζει η καθεμιά

ποιο το κέρδος
ποια η ζημά.